

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

VII. (XXIII.) ÉVFOLYAM, 14. SZÁM 2012. ÁPRILIS 7.

200 FORINT

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)307-1166

ESÉLYEGYENLŐSÉG?

A MULTIK MILLIÁRDOS ADÓKEDVEZMÉNYEKET, ÁLLAMI TÁMOGATÁSOKAT KAPNAK. MÉG MINDIG. A MAGYAR VÁLLALKOZÁSOKNAK EZ NEM JÁR. MÉGIS, KINEK AZ ÉRDEKE?

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPE ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

ÚRI MURI

Menjen, vagy ne menjen? Tette fel az új magyar szerencsejáték kérdését kedvenc lottóárusom. Azóta már tudjuk: Schmitt Pál előbb nem ment, aztán aludt rá kettőt, és mégis ment. A Schmitt-ügyből sikerült a szocliberális köröknek országos ügyet kreálni, bár szerintem ezen kívül van még pár problémácska kis hazánkban, hogy mást ne mondjak, a munkanélküliség, a szegénység, meg ilyenek. Ezekre persze senki sem köt fogadást. Menjen, vagy ne menjen a köztársasági elnök? Ez már igen! Erre már lehet egy kis pénzt feltenni. Szerintem tettek is rá, és nem is akármilyen pénzeket. Persze, nem a kávéháziak, hanem mások. Ne faggass! Ha tudnám, hogy ki volt, megmondanám. Gondolom, húsz év magyar politizálás után azért te sem hiszed, hogy ártatlan kiscserkészek ásták elő Pali bátyánk kisdoktoriját.

A köztársasági elnök ugyanis csak eszköz a magyar tőkés pártok mostani úri murijában.

A tét Orbán feje, pontosabban a tét az, hogy Magyarország a tőkés politika melyik útját kövesse. Feküdjünk le mindenben a külföldnek, amint ezt a szocliberális kormányok tették, vagy feküdjünk le a fő kérdésekben, és próbáljunk meg valamit saját érdekeinkből is érvényesíteni, látva, hogy az EU nagy ívben tesz a mi dolgainkra. Nagyjából ez az Orbán-kormány receptje.

A Schmitt-ügy sokaknak kapóra jön. A szocliberális ellenzéknek, amelynek,

mondjuk meg őszintén, halvány gőze sincs arról, hogy mit is kéne tenni a nagy kérdésekben. Beszéljünk inkább arról, hogy Schmitt lemásolta mások írásait! Addig sem kell magyarázgatni, hogy miért vittük válságba az országot, és miért nincs ma sem egyetlen új gondolatunk...

Bármilyen furcsa, de a Schmitt-ügy jól jön a kormánypárt egyes erőinek is, amelyek érzik, hogy baj van, vagy inkább baj lesz. Tenni kell valamit! Jó öreg olimpiai bajnokunk egy ideig leköti a nagyjérdeműt, s aki időt nyer, talán háborút is nyer.

A magyar értelmiség egy része lelki tisztulásként éli meg az ügyet. Leváltjuk a csúnya elnököt, aki bemocskolta a mi tudományos életünket, és a nép szépen elfelejti nekünk, hogy ezt a rohadt rendszert jórészt mi hoztuk a nyakukra. Talán azt is elfelejtik, hogy ki mosta tisztára az esedékes kormányokat? Ki más, ha nem a mi újságíróink, nem a mi íróink, művészeink, tudományos embereink? Intézzük el Schmittet, és ki mer utána bírálni bennünket azért, hogy tapsoltunk örömeinkben, amikor a NATO Szabadvát, Újvidéket bombázta, s nem volt egy szavunk sem a háború ellen? Ki meri számon kérni tőlünk, hogy nincs erős civilmozgalom, ki meri a szemünkbe vágni, hogy hallgatunk? Mindez a múlté.

MI LESZ MOST?

Mi lesz most? Ha azt reméli bárki is, hogy nagyobb lesz a kenyér az emberek

asztalán, több lesz a munkahely, olcsóbb lesz a benzin, azt ki kell ábrándítanom. A politikai játékok nem szülnék gyárat, munkahelyeket. A dolgozó ember élete jottányit sem változik.

Schmitt távozása komoly tisztáldozat a Fidesz részéről. Kiderült, hogy nem sebezhetetlenek. Ugyanakkor a lemondás leveheti a terhet Orbánról, és elveheti a stratégiai kezdeményezést a szocliberális erőktől. Az Orbán-kormány időt nyerhet. Rendezhetik a saját csapatukat, és szembenézhetnek a ténnyel: az emberek egyre rosszabbul élnek. Ilyen helyzetben nem a dolgozóktól kellene egyre többet elvenni, hanem végre keményen megadóztatni a gazdagokat, s ebből a pénzből megkönnyíteni a szegények életét. Kérdés, hogy a Fidesz, a kormány képes-e saját polgári korlátain túllépni?

A szocliberális erők tapsolhatnak, elkönnyelhetik, hogy fogást találtak a Fideszen, s egy ideig a kezükben volt a stratégiai kezdeményezés. Mielőtt az erkölcsösség lovagjaivá ütnék őket, gondoljuk végig: amikor az EU és Magyarország válságban van, a húsz évvel ezelőtti plagizálás elég indok-e ahhoz, hogy pillanatnyi előnyért még egyet rúgjunk az országba? A Schmitt feletti győzelem ráadásul csak egy pillanat, nincs mivel folytatni. A Schmitt-ügyből nem lehet automatikusan Orbán-ügyet csinálni. Orbán megleckéztetéséhez ugyan találtak amerikai, sőt német partnereket is, de leváltásához nem, vagy most még nem. De a legfontosabb: a szocliberális ellenzéknek nincs új politikája. A „térjünk vissza ahhoz, amibe belebuktunk” politika pedig nem nagyon kelendő.

Mi a mi dolgunk? Úri murit láttunk a javából, ezt tudnunk kell. Tudnunk kell azt is, valakik már törik a fejüket a következő álügyön, amellyel újra és újra elvonhatják a mi figyelmünket, és elérhetik, hogy ezekkel foglalkozzunk, ahelyett, hogy harcolnánk a tőke ellen. Persze, csak akkor, ha engedjük. Engedjük?

HÉTBŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK

1. Sikeres volt a Magyar Nemzeti Bank új likviditásnövelő eszköze, a kétéves futamidejű fedezett hitel, amelynek első tenderén az arra jogosult bankok 56 milliárd forint ajánlatot nyújtottak be.

Munkáspárt: Lefordítjuk a hírt. A Magyar Nemzeti Bank kölcsönt ad a külföldi bankoknak, hogy azok tovább kölcsönözhesse a magyar vállalatoknak, magánszemélyeknek. Természetesen a felvetéssel lényegesen magasabb kamattal. Ki is kormányoz ma igazából Magyarországon?

2. Az MSZP régi-új elnöke szerint pártja megújult. Mesterházy Attila szerint nincsenek köztük azok, akik felelősek lennének az elmúlt évek kormányzati hibáiért, bűneiért.

Munkáspárt: Az ember a jelek szerint már harmincas éveinek végén feledékeny. Nos, emlékeztetőül: Mesterházy államtitkár volt a Gyurcsány-kormányban, s bár ő kivált, a párt új vezetőinek zöme különböző kormányzati pozíciókat foglalt el az említett korszakban, vagyis képviselőként minden „hibára és bűnre” rábólintott. De nem ez a fő baj: az emberek változhatnak, az MSZP új vezetése mégis ugyanúgy hitet tett az EU, a NATO és a tőke szolgálata mellett.

3. A gyöngyöspatai eseményeket vizsgáló parlamenti bizottság szerint elsősorban a Jobbik és az LMP felelős a tavalyi etnikai konfliktusokért.

Munkáspárt: Tény, a Jobbikhoz köthető egyenruhás csoportok és az LMP „jogvédői” egyaránt hergeltek Gyöngyöspatán. Ám nem a rendőrségnek, a karhatalomnak kellett volna rendet tennie? S kié is most a hatalom? A Fidesz-többséggel meghozott bizottsági döntés képmutató, nem ad szinte semmire magyarázatot, s ami a legrosszabb: semmi biztosítékot nem ad újabb Gyöngyöspatak előfordulásával szemben.

4. Érvénytelen lett az LMP népszavazási kezdeményezése, miután a párt a szükséges 200 ezer helyett csak 160 ezer aláírást adott le.

Munkáspárt: Az LMP népszerű kérdéseket tett fel, például, hogy az emberek akkor vehessék ki szabadságukat, amikor akarják. Fontos dolog, s tulajdonképpen népszavazást is lehetne róla tartani. Akkor, ha egy népszavazáshoz nem 200 ezer aláírást kellene összegyűjteni. Az LMP akciójával lényegében előre „kilötte” a népszavazási kezdeményezéseket, azokat, amelyek igazán lényeges témákról szólnának. Többek között Európai Unióról, a multinacionális tőke megrendszabályozásáról, meghatározó munkavállalói jogokról. Hiszen világos, az embereket „egyszer lehet bevetni”. Ha havonta vagy évente indul ilyen kampány, egyszerűen elégük lesz belőle. Ezzel az LMP a

mindenkori hatalom – adott esetben a Fidesz – és a tőkés rendszer érdekeit szolgálja, s persze saját pártérdekeit.

5. Az MSZP fővárosi frakciója díszpolgárnak jelölte Tulassay Tivadart, a Semmelweis Egyetem rektorát. Tulassay, akinek 3 hónapja lett volna hátra rektori ciklusából, azután mondott le – amit a szakminiszter nem fogadott el –, hogy Schmitt Pál nyilvánosan támadta az egyetem szenátusának döntését a doktori címének visszavonásáról.

Munkáspárt: Az MSZP szokás szerint pártpolitikai tőkét akart kovácsolni, s szokásos „eleganciájával”. Mint ahogy a miskolci éhségmenetből sikerült egy, a munkanélkülieket és szegény embereket kigúnyoló pártrendezvényt kreálniuk. Most egy professzort akartak belerángatni játékkukba. Nem sikerült. Idézzük Tulassay professzort: „Szeretném távol tartani a politikát önmagamtól és a Semmelweis Egyetememtől. Kérem a közvéleményt, hogy segítse az Egyetemet végre visszatérni a normál hétköznapihoz, a gyógyításhoz, a tanításhoz, a kutatáshoz”. Méltó válasz egy méltatlan, övön aluli próbálkozásra.

6. Amputált lábú kerekesek székes rokkantak akarnak kilakoltatni Budapesten. Kelemen Károly azért kapott kilakoltatási határozatot, mert hitelből vásárolt önkormányzati lakásának tőresztő részleteit nem tudta fizetni csekély keresetéből, őt támogató testvére pedig időközben meghalt.

Munkáspárt: Az emberek nem maguktól adósdottak el: az MSZP- és a Fidesz-kormányok a bankokkal együtt biztatták őket kölcsön felvételre és verték át őket a szerződések „kisbetűs” részeivel! Ők kergettek minket hitelcsapdába, nekik is fizetniük kell! Követeljük, hogy a kormány hirdessen kilakoltatási moratóriumot az év végéig! A devizahiteleket váltsák forintra a felvételkorin árfolyamon, a kamatokat töröljék el! Jelen esetben pedig az erzsébeti önkormányzat segítsen szociális bérlakással a szerencsétlenül járt férfinak! – lapzártánkor kiderült, nem segít. Ugyanis a Hunvald György ingatlan-panamáit által elhíresült kerületnek állítólag már nincs ilyenje...

7. Tiltakozó demonstrációt tartottak kedden Balassagyarmaton a vasútállomásnál. A lakosok, diákok, vasutasok, a környék polgármesterei, szakszervezeti vezetők az ellen tiltakoztak, hogy 34 vasúti járat szűnik meg a térségben.

Munkáspárt: Volt ott fideszes, ellenzéki, kommunista, fiatal és öreg. Tudják, a vasútvonalak bezárása végleg tönkretesz az így is szinte kilátástalan helyzetben lévő nyugat-nógrádi térséget. Ez ellen együtt kell tenni. Az azonban nem elég, hogy leveleket küldözgetnek a „nagyméltóságú” minisztériumba, s várják az orbáni kegyet. Ha a fideszes képviselők komolyan gondolják választói képviselőt, álljanak fel a parlamentben, emeljék fel a hangjukat, s ha nem sikerül, ne álljanak vissza a kormánypárti sorba!

FÉLMILLIÓAN MUNKA NÉLKÜL

Február végén 497 ezren – ez a munkaképes lakosság 11,6 százaléka – voltak munka nélkül Magyarországon. A munkanélküliek száma 10,3 ezerrel nőtt az egy évvel korábbihoz képest. Ha csak a február előtti három hónapot nézzük, több mint 22 ezerrel nőtt a munkanélküliek száma. A magasabb arányt az okozta, hogy a vállalkozók a kormány ígért segítsége ellenére sem tudták végrehajtani a bérek kötelező, érdemi emelését, és ezért a minimálbéresek egy részét utcára tették.

Mindez fokozottan látszik az északi megyékben. A foglalkoztatási gondok a hátrányos helyzetű térségeket különösen sújtják, Szabolcs-Szatmár-Bereg, Borsod-Abaúj-Zemplén és Nógrád megye munkanélküliségi rátája 25-30 százalék között mozog. A kormány hangzatos

Munkanélküli fiatalok Magyarországon, 1998-2011

Munkanélküliségi ráta a 20-24 éves fiatalok körében, százalék

A munkanélküliségi ráta alakulása Magyarországon (2009. június–2012. február)

munkahelyteremtő vállalásai ellenére még mindig több mint százezerrel többen vannak munka nélkül, mint 2008 őszén, a válság kitörésekor. A munkanélküliek 45,7 százaléka egy éve, vagy annál régebben keres állást. A munkanélküliség átlagos időtartama 17,4 hónap volt. Különösen elkeserítő adat: a 15-26 éves korosztályban a munkanélküliségi ráta meghaladja a 28 százalékot.

A kormányzat persze igyekszik

kozmetikázni az adatokat, a „rosszban is megtalálni a szépet”. A KSH lelkesen számolt be arról, hogy 51 ezerrel több a foglalkoztatottak száma, mint tavaly ilyenkor. Csakhogy a statisztika nem tesz különbséget a teljes és rész-munkaidős foglalkoztatás között, a növekedés pedig szerinte a négyórás foglalkoztatás terjedésének köszönhető. A teljes munkaidőben foglalkoztatottak száma 70 ezerrel csökkent.

MIT AKAR A MUNKÁSPÁRT?

- Az állam biztosítsa az első munkahelyhez való jogot, teremtse meg annak lehetőségét!
- Valósítsuk meg a 35 órás munkahetet, a napi 7 órás munkaidőt!
- A gazdaság fejlesztésének stratégia célja új munkahelyek teremtése legyen!
- Hozzunk létre a dolgozók érdekeit maradéktalanul érvényesítő Munkatörvénykönyvet!
- Állítsuk vissza a nyugdíjkorhatárt a nőknél 55, a férfiaknál 60 évre!
- Adjunk mindenkinek alkotmányos jogot a lakhatáshoz, és teremtjük meg annak a feltételeit, hogy senkit se lehessen kilakoltatni!
- Érjük el, hogy a fiatalok az első lakást kedvezményesen szerezhessék meg!

MIT TENNE A MUNKÁSPÁRT?

- Fokozatosan szorítsuk ki a multikat a magyar gazdaságból! A multinacionális bevásárlóközpontok és más multinacionális cégek fizessenek 45 százalékos adót!
- Adóztassuk meg a magyar nagytőkét egyszeri 40 százalékos vagyonszávalóval, és folyamatos 45 százalékos adóval.
- Teljesen államosítsuk az energiaellátást, a vízellátást, a közlekedést, hogy azok további üzemeltetése a nép, a dolgozók érdekeit szolgálja.
- Állítsuk helyre a magyar nemzeti termelést! Ennek érdekében állami tervezési központot hozzunk létre, és az indítson gazdasági programokat!
- Állítsuk vissza a magyar élelmiszerellátás függetlenségét a külföldi bevásárlóközpontok ellenőrzésével, majd fokozatos bezárásával, magyar cégekkel való helyettesítésükkel, a mezőgazdaság és élelmiszeripar fejlesztésével!
- Szüntessük meg az ÁFA-t az alapvető élelmiszereknél, az oktatásban, az egészségügyben, a lakossági energiafogyasztásban, a lakosságot szolgáló építkezésekben!

MEGA-SEGÍTSÉG A NÉMET NAGYTŐKÉNEK

A MERCEDESNEK EGY MUNKAHELYÉRT 12 MILLIÓ FORINTOT FIZETÜNK

A kecskeméti Mercedes-gyár megnyitása az utóbbi idők egyik legjelentősebb sikere Magyarországnak – mondta a gyárat Orbán Viktor. A miniszterelnök ezúttal sem sajnálta szóvirágokat, mondván: a Mercedes-gyár magyar dolgozói hozzájárulnak a magyar járműipar szárnyalásához és a német-magyar gazdasági együttműködés erősítéséhez. A „magyar járműipar” meghatározáson a miniszterelnök el sem mosolyodott, pedig hát a nagyvonalú jelző német és japán illetve közvetetten dél-koreai cégeket takar – egyedüli kivétel a Rába, amelyet most igyekeznek felvásárolni a kormány. Orbán és Matolcsy György gazdasági miniszter Kövér László házelnökkel – azóta már ideiglenes köztársasági elnök – lelkesen ünnepelte a kormányt a beruházással kapcsolatban, noha a történet még a szocialisták előtt kezdődött. A német cég és a magyar kormány képviselői 2008. október 27-én írták alá az együttműködési szerződést. Így igazából ez magyar tőkés elit és a német nagytőke közös ünnepe. Mármost ők nevezik a gyárat ünnepnapnak, hiszen 2500 munkahely jön létre, s talán lesznek magyar beszállítók is. Nézzük hát meg, mibe került mindez Magyarországnak, van-e tényleg okunk örülni.

A kecskeméti beruházáshoz a Daimler egyedi kormánydöntéssel állami támogatást kapott, ez Gyurcsány Ferenc akkori kormányfő tájékoztatása szerint adókedvezményt, képzési támogatást és készpénzt jelentett, az akkori kormányzati számítások szerint a támogatás négy év alatt térül meg az államnak. Magyarország így összesen 29,7 milliárd forintnyi támogatást nyújtott az autógyár felépítéséhez. Ezen felül a Mercedes-Benz Hungary mintegy 214 millió forint összegű, állami vasúthálózatra való csatlakozást célzó pénzügyi támogatásban is részesült. Azaz egy munkahely legalább 12 millió forintba került a magyar államnak. Egy magyar kis-és közép vállalkozó ennek a töredékére sem számíthat.

Magyarországon keletkező összes vállalati nyereség kilencven százaléka a multiké. Ehhez képest alig tíz százalékát alkalmazzák az aktív magyar munkaerőnek. Ráadásul Bogár László közgazdász szerint, miközben a hazai kis-

és közepes vállalkozások az előírások szerint adóznak, addig a multik esetében jogilag körülbástyáztott – legtöbbször offshore – struktúrák működnek.

Összegezve: önmagában az jó, hogy a Mercedes gyárat épít Kecskeméten, azonban az érte fizetett ár messze nincs arányban az emberi és anyagi haszonnal.

ÁTVERI DOLGOZÓIT AZ AUCHAN

Demonstrációt tart április 7-én a Kereskedelmi Alkalmazottak Szakszervezetének az Auchan Magyarország Kft-nél képviselttel rendelkező alapszervezete az áruházlánc óbudai áruháza előtt. A szupermarket munkavállalói azért döntöttek a demonstráció mellett, mert a többfordulós tárgyalásokon nem sikerült megegyezni a bérkompenzációról.

Az Auchan egyik ajánlata sem volt elfogadható a szakszervezet számára, mivel azok nem biztosították volna a nettó bérek és béren kívüli juttatások értékének megőrzését.

„A vállalat annak ellenére sem hajlandó megadni a rendeletben szabályozott, elvárt béremelést a munkavállalóknak, hogy a kormány a versenyszféra munkáltatóit is kompenzálja, azaz lehetővé teszi számukra az elvárt béremeléshez szükséges bérköltségnek a szociális hozzájárulási adóból történő levonását” - írta közleményében a szakszervezet.

Az Auchan-dolgozók számára nem elfogadható, hogy a vállalat az elvárt béremelést a szociális, béren kívüli juttatások egyes elemeinek a bruttó bérebe történő beépítésével oldja meg. Magyarán a cafeteria-elemek csökkentésével a gyakorlatban nemhogy a törvénynek megfelelően emelnék, hanem inkább csökkentik a dolgozók jövedelmét. Annak ellenére, hogy a szakszervezet tiltakozik a béren kívüli juttatásoknak a bruttó bérebe történő beépítése ellen, az Auchan vezetői már tájékoztatják az elhatározásukról a munkavállalókat.

Az Auchan vezetése szerint nincs pénz a bérek növelésére. Ugyanakkor van bőven forrás a terjeszkedésre. Az Auchan csoport és a Louis Delhaize csoport tavaly decemberben állapodott meg arról, hogy az Auchan Magyarország felvásárolja a Magyar Hipermarket hét magyarországi Cora hipermarketét, a hozzájuk tartozó üzletsorokat, parkolókat, amihez a Gazdasági Versenyhivatal jóváhagyása szükséges. Az Auchan benyújtotta az iratokat a brüsszeli hatóságnak, egy hete a magyar hatóság is megkapta, most véleményezik. A dolgozók fizetése nem változik.

ÁRNYALTABBAN A FÖLDKÉRDÉSRŐL

A programmal egyetértünk, a földkérdésnél kellene változtatni – mondták el többen is múlt szombaton a Békés megyei pártértekezleten. Helyes gondolat, hogy a föld az egész társadalomé, de rögzíteni lehetne két dolgot: a családok magántulajdonában legyen annyi föld, amennyiből meg lehet élni. A föld minőségétől függően ez lehet 30 hektár, de kevesebb is és több

is. A Munkáspártnak mindenképpen támogatnia kell a szövetkezők minden fajtáját – hangsúlyozta Bánhegyi József Békéscsabáról és Marosán János Battonyáról.

Németh József, a KB tagja, és Kiss János orosházi elnök a kitelepülés tapasztalatairól szóltak. Egy-egy alkalommal 250-300 röplapot osztanak el, s különösen a fiatalok vevők rá.

Nagyon fontos, hogy beszéljünk a helyi problémákról. Például arról, hogy milyen is az orosházi Linamar-gyár tényleges helyzete. Beszélni kell arról, hogy a Fideszes önkormányzatok már nem állnak ki a vasúti szárnyvonalak megőrzése mellett.

Szöke János, a gyulai térség képviselője támogatta a párt új jelképeinek elfogadását. Támogatta, hogy a megyei párttagság legalább fele fizesse elő A Szabadság újságot. A mi tagdjunk mind itt marad a megyében – mondta –, kötelességünk, hogy egy részével segítsük a közös terhek rendezését!

Papp Lajos, a Munkáspárt régi elkötelezett harcosa a pártépítés nehézségeiről beszélt. A kis falvakban mindenki mindenkit ismer, a fiatalok mégis félnek vállalni a párttagságot.

Gál Ferenc megyei elnök, a KB tagja megerősítette az alapszervezeti viták tapasztalatait: a párttagság támogatja a Munkáspárt Új Programját. A 23 megyei küldött ebben a szellemben készül a kongresszusra. Felvetette, hogy sok helyütt félreértés van a párttagok kötelezettségeit illetően. Jelezte, hogy Békés megyében is

KÜLDÖTTÉRTEKEZLET SZEGEDEN

Jó hangulatban zajlott a Csongrád megyei küldöttértekezlet, ami nem meglepő, hiszen Popa György alelnök, frissen újraválasztott magyarországi önkormányzati képviselő sikerének mindenki örült.

Majdnem az összes jelenlévő elmondta véleményét az új programról és aktuálpolitikai kérdésekről, néhány kérdésben egészséges vita alakult ki. A hozzászólók zömmel a jövőről fejtették ki véleményüket. A tagság támogatta fiatal küldöttek megválasztását a Munkáspárt 24. kongresszusára, megértette, hogy ez az előrelépés útja, a jövő útja.

Többen jelezték, hogy a küldöttek mellett részt vesznek a kongresszuson, amely minden párttag számára nyitott. Kádár János születésének 100. évfordulója nemcsak emlékezés, hanem egy új korszak nyitánya a Munkáspárt életében – mondta vitázárójában Fogarasi Zsuzsanna alelnök.

értik a párt közös gondjait, megpróbálnak előrelépni a Szabadság-előfizetések és a tagdíjak ügyében is.

Thürmer Gyula, a párt elnöke elismeréssel szolt arról, hogy a Békés megyeiek jeleskedtek a Kádár-forintok értékesítésében. A Szabadság-támogatásokat azonban jelentősen növelni kell. A Szabadság előfizetése ma nem kötelessége a párttagnak. A szervezeti szabályzat szerint mindenkinek lehetőségeihez mérten kell segítenie az újságot. Most azonban nehéz helyzetben vagyunk, és a Munkáspárt több áldozatot és példamutatást kér Békés erős pártszervezetétől. Kiemelte az orosházi és a gyulai pártszervezet munkáját, és biztatta a békéscsabaikat: legyenek aktívabbak, menjenek az utcára, dolgozzanak. Fontos, hogy a következő választáson kettő, de inkább három választókerületben legyen a Munkáspártnak jelöltje.

A jó hangulatú értekezleten részt vett Kovács István is, az Elnökség tagja, aki saját példájával biztatta aktív személyes és internetes munkára a résztvevőket. Az értekezlet sajtótájékoztatóval zárult, ahol Thürmer Gyula ismertette az értekezlet közös akaratát: a Munkáspárt erősebb lesz Békésben! Tudjuk, hogy mit kell tenni ma a dolgozó emberek érdekeiért. Célunk a gazdagok, a külföldi cégek megadóztatása, a tőke korlátozása, új közösségi társadalom megteremtése. Bejelentette, hogy a párt május 26-án kongresszust tart, és új programot fogad el. ■

ZUGLÓ AKTÍV – ELMÉLETBEN ÉS GYAKORLATBAN IS

Hagyományosan az Ilka utcában tartották a zuglóiak a párt új programtervezetéről és a kongresszusi küldöttválasztásról szóló taggyűlésüket.

Karacs Lajosné, a párt alelnöke egészítette ki szóban a program leírt anyagát. Közgazdasági szemléletét, közérthető magyarázatát az osztályról, a kapitalizmusról, a közösségi társadalomról, a szocializmusról, a napi kis lépések fontosságáról szóló gondolatait érdeklődéssel hallgatta a zuglói tagság.

A vita során megértette mindenki, hogy a népi-dolgozói szövetség kapcsán bárki is legyen egy-egy tőke-ellenes esemény kezdeményezője, a jó ügyek, az emberek érdekei mellé kell állnunk.

Zugló élen jár az oktatás témájában, elméletben és gyakorlatban is. Tapasztalatlantól mondták: nagyobb hangsúlyt kell kapnia az ifjúság munkára nevelésének is!

EGYRE JOBBAN FIGYELNEK A MUNKÁSPÁRTRA

Debrecenben, a Munkáspárt helyiségében került sor a Hajdú-Bihar megyei pártszervezet kongresszus előtti pártértekezletére. A mai nehéz viszonyok között, ismerve a ránk nehezedő politikai nyomást és a tagság pénztelenségét, már az is szép teljesítmény, hogy fenntartjuk a párthelyiséget – hangoztatták többen is. Igaz, szebb idöket is látott már a Munkáspárt a megyében, de a szervezet él, különösen Debrecenben. Edelényiné Nagy Mária megyei elnök nem titkolta, hogy minden kitelepülésért, minden kis akcióért nagyon meg kell dolgozni. Előre kell lépni, fiatalokat kell megnyerni. Ennek jegyében az értekezletre két fiatal és egy középkorú szimpatizánst is meghívtak.

A Munkáspárt Új Programját támogatták a jelenlévők. Sántha Imre debreceni párttag utalt arra, hogy jobban – akár a programon kívül – bontsuk ki, hogy miként gondoljuk a népi-dolgozói szövetséget. Gacsó Mihályné felvetette, hogy foglalkozunk többet a rokkantnyugdíjasok és közgyógyellátottak helyzetével.

Az ország helyzete romlik, a dolgozó emberek egyre rosszabbul élnek – hangoztatta Fogarasi Zsuzsanna, a Munkáspárt alelnöke. A Munkáspártra egyre jobban odafigyelnek. Mennünk kell az utcára, terjeszteni kell a párt lapját! A megyei értekezlet résztvevői elmondták, hogy összeállítanak egy helyi kérdésekkel foglalkozó szórólaptervet, és több utcai megmozdulást terveznek.

A TÖRTÉNELMI TISZTESSÉGÉRT

Károlyi Mihályt nem ismertem, nem ismerhettem. Élete utolsó éveiben azonban találkozhattam feleségével, gróf Andrássy Katinkával. Akkoriban ugyan nem mondtuk, hogy gróf, de nem is ez a lényeg. Gondoljanak csak bele! Andrássy Gyula unokája és Károly Mihály özvegye! Károlyi nem tartozott a szocialista kor ünnepelt történelmi személyiségei közé. Az 1919-es Tanácsköztársaság fényében elhomályosodott az 1918. novemberi „népköztársaság” kikiáltása, ami az ő történelmi érdeme. Sokakat zavart az is, hogy 1949-ben párizsi nagykövetségként itt hagyta az országot. A szocialista Magyarország azonban befogadta Károlyi emlékét, és 1975-ben szobrot is kapott. Méltó helyen, a Parlament mellett. Tíz évre rá elkészült Kovács András filmje, a Vörös grófnő. Bács Ferenc Károlyija egy szerethető ember, Katinka – Básti Juli tolmácsolásában – egy perc alatt kedvencé vált. Nem furcsa? A munkás-paraszt Magyarország befogadja, sőt megszereti az arisztokrata, polgári-demokrata Károlyit, a konzervatív, tőkés Magyarországnak pedig nem kell.

Nekem nincs bajom Károlyival. 1918-ban megtette azt, amit a történelem elvárt tőle. A 20. század második fele már nem az ő világa volt. Ő nem a szocialista Magyarország hőse volt, balgaság lenne ilyen számon kérni rajta. Károlyit védenünk kell. Védenünk azokkal szemben, akik nem csak a Tanácsköztársaságot iktatják ki a történelemből, de a népre támaszkodó polgári demokratikus rendet is. Károlyinak nem csak Rákosi volt elfogadhatatlan, de Horthy is. És ezt a mai hatalom soha nem bocsátja meg.

Kár, hogy a szocialisták és liberális barátai Károlyi nevével küzdenek saját sajtószabadságukért, saját liberális jogaikért, meg egy csomó olyan dologért, amihez Károlyinak nincs köze. De ettől még találhatnak közös nevezőt. Mondjuk Károlyi, és a történelmi tisztesség védelmében.

THÜRMER GYULA

MÚLTHAMISÍTÓ ARROGANCIA: ELVITTÉK KÁROLYI SZOBRÁT

Miután a Fővárosi Közgyűlés tulajdonosi hozzájárulást adott a budapesti Kossuth Lajos téren álló Károlyi Mihály-szobor „ideiglenes elbontásához, raktárba szállításához, majd az érvényes engedélyek birtokában az alkotás Siófokon történő felállításához”, a hatalom azonnal, hajnalban tüntette el az első magyar köztársasági elnök szobrát.

A Fidesz-KDNP hivatalos indoka a szoborrombolásra: helyre kell hozni a Kossuth tér hajdanai, a múlt század harmincas éveit idéző állapotát. Miért pont az akkorit? Értelmes, kulturális – vagy ha úgy tetszik, városrendezési, szakmai – ok nincs rá. Így marad a politikai arrogancia: a közterekről, a történelemkönyvekből, a múltból és jelenből is

kitörölni a dolgozói Magyarország, a szocializmus emlékét. Ez a Fidesz bűne, de nem jobb az MSZP sem, amikor Károlyi emlékét kizárólag saját rövidtávú pártpolitikai céljaira használja – múlt pénteki „szoborvédő” akciójuk sokkal inkább szólt az MSZP kongresszus előtti önreklámjáról és Schmitt Pál támadásáról.

Varga Imre Kossuth-díjas szobrászművész Károlyi Mihályt ábrázoló alkotása 1975-ben, a politikus születésének 100. évfordulója alkalmából készült. A mintegy négy és fél méteres fém ívek alatt szürke gránitlapokon a volt köztársasági elnök körülbelül két és fél méter magas bronzfigurája állt. Hisszük, állni fog megint. A Kossuth téren.

ERKÖLCS ÉS HIT TAN

Megértem, hogy a közoktatás vezetőinek manapság fáj a feje a közerkölcsök általános romlása miatt, és azt is, hogy ezért különböző intézkedések meghozatalára kényszerülnek. Kissé nehezebb megértenem, hogy olyan politikai légkörben, amilyen ma hazánkban uralkodik, hogyan akarják velem elhitetni, hogy bárki is oda fog figyelni arra, amit a hozzám hasonló „szürke egerek” mondanak a címbebeli kérdésekről. Ez is csak egy demagógia, populista trükk. De azért elmondom, amit róluk gondolok.

Igen, van baj az általános erkölcsösséggel. Főnt is, meg lent is. A televízió az elmúlt hónapokban szinte másról sem beszélt, mint arról, hogy kik sikkasztottak, kik „éltek vissza” ezzel vagy azzal a hatalmukkal, kik károsították meg az államot, satöbbi, satöbbi... S mindezt azok követték el „főnt”, akiknek egyébként „volt mit aprítani a tejbe”.

Aztán, mikor az ember azt várja, hogy „na, ugyan hány évet kaptak”, ezek a gazemberek, akkor kiderül, hogy – úgy látszik - nem is olyan nagy gazemberek ők, mert lám, ezt is szabadlábra helyezték, meg azt is. Mert hát a hollók ma sem szokták a másik holló szemét kivájni.

Lent is van bűnözés bőven. A társasházunk elején levő vízvezető árok öntöttvas-fedőrácsaiból már egy sincsen – ellopták. A vonatok időnként megállnak, mert ellopták a biztonsági rendszer színesfém-kábeleit, a vonat nem mehet, legfeljebb „csigalépésben”. Aztán itt vannak a rasszisták, meg egyéb rokon-eszmék követői, azokat is valahogyan nevelni kellene...

Na most, erre jönnek a közoktatási minisztériumba betelepített klérus-személyek, és azt mondják, hogy „majd a vallási neveléssel jóra neveljük ezeket a tolvajokat”. Legyen tehát általános hittan-oktatás, vagy ha az nem, akkor erkölcsi nevelés iskolai keretben.

Na most, azt hinné az ember, hogy a nagy lopások elkövetőit ültetik majd vissza az iskolapadokba, hogy a papok nemesítsék a lelkeiket. Nem. A pitiáner szerencsétleneket akarják nevelni, noha azok azért lopnak, mert nincs még igazi tejbe aprítani valójuk sem, nem hogy „off-shore” cégekbe tudnák kimenekíteni a sikkasztott milliókat.

Szóval: papolhatnak, a „nagyágyúk” kinevetik őket. Aki teheti, nem a templomokban kultivált Isten előtt hajbókol, hanem a nyugati autógyárak csodatermékei előtt. A vagyonosodás Molochja előtt. Mert ma ez az Új Isten. Ők nem kérnek a korábbi, Tóth Árpád által megénekeltből sem.

És egyáltalán: röhej ez az egész nevelési szándék. Ez a rendszer bűnben született. Itt milliárdosaink elorozták a nép vagyont, amiért tízszeri felakasztás is kevés büntetés lenne, s most mégis ők a Janik, a hazai Fehér Házban az ő érdekeiket védik. Ők ne akarjanak nevelni! Ők aztán ne. Főleg azután ne, hogy a tévé – ez a legújabb kori világi szószék – nap mint nap erkölcsstelenségre, meg a Szentkorona-tan legújabb kori kiváltságosai iránti alázatra neveli hazánk szerencsétlen fiataljait. Ahogyan a középkorban a nagyurak meg a papok iránti alázatra neveltek. Hadd butítsák a jó népet. Ha egy kicsit butább lesz, nem olyan nagy

baj az. Ma már a kettős nevelés sem jár olyan veszélyes következményekkel, mint korábban, amikor diákjaink még tanulással és nem tanárveréssel foglalkoztak. Ahol a bűn uralkodik, s azt még törvény is garantálja, ott főleg az erőlködni a jobbítás szándékával. A hal ma is a fejtől kezd el rothadni. Meg aztán a Hoffman Rózsák is a haza testébe tartoznak már, ő irántuk is alázattal kell viselkedniük (a kézcsók még nem kötelező) a Werbőczyék kora óta kiteszítettaknak.

Legyen erkölcsös nemzetünk. Ámen.

PETIK JÁNOS

SZOLIDÁRISAK VAGYUNK SZÍRIA NÉPÉVEL

Március 30-án a budapesti Bazilika előtt a „Fórum Szíriáért” szervezet, a Magyarországon élő Szíriai Diákok Egyesülete, a Szíriai Magyar Egyesület tagjai, barátai és szimpatizánsai tartottak gyertyás szolidaritási megemlékezést.

A rendezvényen ott volt Benyovszky Gábor, a Központi Bizottság tagja, Nagy Judit, a KB tagja, a Baloldali Front elnöke és a Munkáspárt számos aktivistája. A résztvevők szolidaritásukat fejezték ki a szíriai néppel, elítélték a külföldi támogatást élvező fegyveres terrorista csoportok által elkövetett bűncselekményeket. Az ártatlan áldozatok lelkeinek megnyugvásáért gyertyákat gyújtottak.

A PÁPA IS ELLENZI A KUBA ELLENI EMBARGÓT

A Kuba elleni kereskedelmi embargó beszüntetésére szólította fel az Egyesült Államokat XVI. Benedek pápa a havannai repülőtéren hazaindulása előtt mondott beszédében. A pápa utolsó kubai üzenetét a szigetország régi ideológiai ellenfelének, az Egyesült Államoknak címezte, amely 50 év óta kereskedelmi büntetőintézkedésekkel próbálja megdönteni a havannai kommunista kormányt.

„Kuba képes volna egy új, széles látókörű és békés társadalmat építeni, de ez nehezebb ügy, hogy az országot és népét kívülről igazságtalan, korlátozó gazdasági intézkedésekkel sújtják. A jelen pillanat azt sürgeti a személyes, a nemzeti és a nemzetközi együttélésben, hogy elutasítsuk az egyoldalú és hajthatatlan álláspontokat” – jelentette ki a pápa.

Raúl Castro kubai elnök pedig ezekkel a szavakkal búcsúztatta a pápát: „Szentséged látogatása a kölcsönös megértés légkörében zajlott le. Sok mindenben mélyen egyetérttünk, és természetes, hogy nem mindenben gondolkodunk azonos módon”.

MEGOSTROMOLTÁK A NATO-SZÉKHÁZAT

Brüsszelben múlt vasárnap őrizetbe vettek közel 500 békeaktivistát, mert megpróbálták behatolni a NATO főhadiszállására. A brüsszeli rendőrség közlése szerint a csaknem félezer fős tömeg sikertelenül próbált bejutni a NATO Everében lévő központjába. Mivel ez katonai objektumnak számít, bűncselekményt követtek el az aktivisták – számolt be a történetről a De Standaard flamand újság internetes kiadása.

„Ezt tudtuk, és ez is volt a célunk” – nyilatkozta Roel Stynen, a békeaktivisták egyik vezetője. „Ez egy polgári engedetlenségi akció, egy apró bűncselekményt követünk el, hogy egy nagyot megakadályozzunk. Egyúttal azt reméljük, hogy legalább néhány aktivistánk ellen bírósági eljárás indul, és így a vita nyilvánosságra kerül” – fűzte hozzá.

A Békeakció mozgalom szerint a NATO téves úton jár, amikor a szövetséget a katonai beavatkozás hatékony eszközeivel akarja továbbépíteni. Úgy vélik, hogy a háború Afganisztánban és legutóbb a beavatkozás Líbiában bizonyítják, hogy a NATO hibás gondolatokat követ. Egy évvel a líbiai hadművelet kezdete után a NATO egy széttöredezett országot hagyott hátra a felfegyverzett harcosok kezében.

KOMMUNISTÁKAT TARTÓZTATTAK LE SPANYOLORSZÁGBAN

Gumilövedékekkel támadott a spanyol rendőrség az általános sztrájk napján tüntető fiatalokra. Több mint harminc embert le is tartóztattak, köztük a Katalónia Ifjúkommunistáinak (CJC) két aktivistáját is.

A két legnagyobb spanyol szakszervezet a jobboldali kormány munkaügyi reformja és megszorító politikája ellen szervezett országos tiltakozást. A munkabeszüntetők „Nem a munkaügyi reformra” és „Általános sztrájk” feliratú vörös zászlókkal, illetve plakátokkal vonultak ki Madrid utcáira, többen a főváros legfőbb közlekedési csomópontjait foglalták el. A belügyminisztérium bejelentette, hogy öt rendőr sérült meg kisebb incidensek során, 58 embert pedig őrizetbe vettek.

Barcelonában ugyancsak több tízezer tüntettek. A katalán főváros egyetemi negyedében a rendőrség a tüntetések során bevitte és előzetes letartóztatásba helyezte a katalán fiatal kommunisták két aktivistáját, akik a szervezethez közel álló diákszövetséget is képviselték. A Demokratikus Ifjúsági Világszövetség álláspontja szerint a vádak ellenére a tiltakozás törvényes kereteken belül zajlott, és világszerte több szervezet is követeli a fiatalok szabadon bocsátását.

Az érdekvédő szervezetek mintegy száz eseményt terveztek az ország egész területén; egyes televízióállomások beszüntették adásaikat, az autógyárak pedi-

leálltak. A sztrájk ideje alatt biztosítani kellett az alapvető szolgáltatások, így a tömegközlekedés részleges fenntartását. Esti hírek szerint a részvétel nagyarányú volt, pontos számok azonban nem álltak rendelkezésre.

A szakszervezetek elsősorban munkaügyi reformja miatt támadják a kevesebb mint 100 napja hivatalban lévő, Mariano Rajoy vezette konzervatív kormányt. A reformot a kormány február 11-én jelentette

be, és azóta az érvénybe lépett. A reform értelmében a munkaadók könnyebben bocsáthatják el alkalmazottaikat, a vállalatok pedig egyoldalú bércsökkenést hajthatnak végre.

Spanyolország Népeinek Kommunista Pártja (PCPE) az általános sztrájk támogatója, és fontosnak tartják, hogy a dolgozó tömegeknek sikerült hallatni a hangjukat a nagytőke diktatúrájával szemben.

KI PÉNZELI A CSEH POLITIKÁT?

A legnagyobb kormánypárt, a Polgári Demokratikus Párt kapta tavaly a parlamenti pártok közül a legtöbb szponzori támogatást Csehországban. A polgári demokratáknak a szponzorok összesen 93,4 millió koronát adtak, míg a második legnagyobb összeget - 38,4 millió koronát - a legkisebb kormánypárt, a cseh LMP-nek tartott Közügyek (VV) mondhatja a magáénak. Az ellenzéki Cseh Szociáldemokrata Párt 36,6 millió koronát kapott támogatóitól. Az ellenzéki Cseh- és Morvaország Kommunista Pártja pedig mindössze 5,6 millió koronát kapott konkrétan megnevezett támogatóktól.

A prágai média azonnal elkezdte a nyilvánosságra került adatok boncolgatását.

Helyi megfigyelők felhívták a figyelmet arra, hogy a Polgári Demokratikus Párt milliókat kapott két olyan társaságtól, amelynek vállalkozásai a szerencsejátékokhoz kötődnek. Ez azért érdekes, mert tavaly éles politikai viták folytak a hazardjátékokból származó nyereség újfajta elosztásáról. Az új szabályozás idén január elsején lépett életbe.

Újságírók kiderítették azt is, hogy a Közügyek milliókat kaptak olyan cégektől, amelyek ugyanazon a címen vannak a bíróságon bejegyezve. Egy további adományozójuk székhelye pedig egy adóparadicsomban van bejelentve.

RÁKÓCZINAK, BOCSKAINAK IS MENNI KELL?

A kormány a Kossuth tér „korhű átalakításáról” már döntött. Mi következik? A fideszes logika szerint csak a Hősök tere lehet. Hiszen annak mai arculata is más, mint amilyen a „dicsőséges Horthy-időkben” volt. Sőt, az utolsó átalakítás a „rettenetes Rákosi-diktatúra” idején, 1955-ben történt. Akkor kerültek ugyanis a Habsburg uralkodók helyére magyar történelmi hősök – milyen nemzetietlen is volt az a szocializmus, mi?!

S most, ha a nemzeti polgári kormány itt is „rekonstruál”, tudják, mi lesz? A magyar nemzeti panteonban Bocskai István helyett I. Ferdinánd, Bethlen Gábor helyett III. Károly, Thököly Imre helyett Mária Terézia, Rákóczi Ferenc helyett II. Lipót, végül Kossuth Lajos helyett Ferenc József néz majd le ránk. A magyar szabadság hősei helyett a nemzeti függetlenség eltíproi.

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Fogarasi Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: (1) 787-8621; telefax: (1) 780-8306 .

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél megrendelhető, havi 1000 forintért.